

Francúzska republika si tým, že vyhradila v článku 4 zákona č. 85-704 z 12. júla 1985 o verejnom objednávaní stavieb a jeho vzťahoch so súkromným stavebným dozorom, v znení zmien a doplnkov zákona č. 96-987 zo 14. novembra 1996 o uskutočnení paktu obnovenia mesta, úlohu zastupovania investora taxatívne vymedzeným právnickým osobám založeným podľa francúzskeho práva, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo smernice Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/52/ES z 13. októbra 1997, ako aj z článku 49 ES.

(¹) Ú. v. EÚ C 200, 23.8.2003.

Článok 11 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/13/ES z 10. apríla 1997 o spoločnom rámci pre všeobecné oprávnenia a individuálne licencie v oblasti telekomunikačných služieb sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide v prípade vo veci samej, ktorá stanovuje, že nový operátor na telekomunikačnom trhu je povinný zaplatiť poplatok za pridelenie telefónnych čísel určený s prihliadnutím na ich hospodársku hodnotu napriek tomu, že telekomunikačný podnik s dominantným postavením na rovnakom trhu získal bezplatne významnú zásobu čísel, ktoré vlastnil bývalý monopol, ktorého je uvedený podnik právnym nástupcom, a vnútroštátne právo platbu takeého poplatku za uvedenie zásobu a posteriori vylučuje.

(¹) Ú. v. EÚ C 251, 18.10.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 20. októbra 2005

v spojených veciach C-327/03 a C-328/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Bundesverwaltungsgericht): Bundesrepublik Deutschland proti ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG, a i. (¹)

(Telekomunikačné služby — Smernica 97/13/ES — Článok 11 ods. 2 — Poplatok za pridelenie nových telefónnych čísel — Zásoba čísel bezplatne poskytnutá k dispozícii podniku, ktorý je právnym nástupcom bývalého monopolu)

(2005/C 315/05)

(Jazyk konania: nemčina)

V spojených veciach C-327/03 a C-328/03, ktorých predmetom sú dva návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podané Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) rozhodnutiami z 30. apríla 2003 a doručené Súdnemu dvoru 28. júla 2003, ktoré súvisia s konaniami: Bundesrepublik Deutschland proti ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG, v zastúpení: ISIS Multimedia Net Verwaltungs GmbH (C-327/03), Firma O2 (Germany) GmbH und Co. OHG (C-328/03), Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia J. Malenovský, S. von Bahr (spravodajca), A. Borg Barthet a U. Lohmus, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 20. októbra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 18. októbra 2005

vo veci C-405/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Gerechthof te 's-Gravenhage): Class International BV proti Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc (¹)

(Ochranné známky — Smernica 89/104/EHS — Nariadenie (ES) č. 40/94 — Práva z ochrannej známky — Používanie ochrannej známky v obchodnom styku — Dovoz originálnych výrobkov do Spoločenstva — Výrobky prepustené do colného režimu vonkajšieho tranzitu alebo colného uskladňovania — Zabránenie majiteľom ochrannej známky — Ponuka na predaj alebo predaj výrobkov prepustených do colného režimu vonkajšieho tranzitu alebo colného uskladňovania — Zabránenie majiteľom ochrannej známky — Dôkazné bremeno)

(2005/C 315/06)

(Jazyk konania: holandčina)

Vo veci C-405/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím

Gerechthof te 's-Gravenhage (Holandsko) z 28. augusta 2003 a doručení Súdneho dvoru 29. septembra 2003, ktorý súvisí s konaním: Class International BV proti Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a J. Malenovský, sudcovia C. Gulmann (spravodajca), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, A. Borg Barthet, M. Ilešič a J. Klučka, generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 18. októbra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Článok 5 ods. 1 a 3 písm. c) prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988, o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok a článok 9 ods. 1 a 2 písm. c) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva sa majú vykladať v tom zmysle, že majiteľ ochrannej známky nemá právo zabrániť vstupu na územie Spoločenstva v colnom režime vonkajšieho tranzitu alebo colného uskladňovania originálnych výrobkov označených touto ochrannou známkou, ktoré neboli predtým uvedené na trh Spoločenstva týmto majiteľom ochrannej známky alebo s jeho súhlasom. Majiteľ ochrannej známky nemôže podmieniť prepustenie dotknutých tovarov do režimu vonkajšieho tranzitu alebo do režimu colného uskladňovania skutočnosťou, že v čase vstupu týchto tovarov na územie Spoločenstva bolo stanovené ich konečné určenie v tretej krajine, prípadne aj na základe kúpnej zmluvy.

2. Pojmy „ponuka“ a „uvedenie na trh“ výrobkov uvedené v článku 5 ods. 3 písm. b) smernice 89/104 a v článku 9 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 40/94 môžu zahŕňať jednak ponuku a jednak predaj originálnych výrobkov označených ochrannou známkou, ktoré majú colný štatút tovarov, ktoré nie sú tovarmi Spoločenstva, ak je ponuka uskutočnená a/alebo predaj vykonaný v čase, keď sú tieto tovary prepustené do režimu vonkajšieho tranzitu alebo colného uskladňovania. Majiteľ ochrannej známky môže zabrániť ponuke alebo predaju týchto tovarov, ak nevyhnutne vedú k uvedeniu týchto výrobkov na trh v Spoločenstve.

3. V prípade, akým je vnútroštátny spor, prináleží majiteľovi ochrannej známky predložiť dôkaz o okolnostiach umožňujúcich uplatnenie práva na zákaz upraveného v článku 5 ods. 3 písm. b) a c) smernice 89/104 a článku 9 ods. 2 písm. b) a c) nariadenia č. 40/94 tak, že preukáže buď prepustenie do voľného obehu tovarov, ktoré nie sú tovarmi Spoločenstva, označených jeho ochrannou známkou, alebo ponuku alebo predaj týchto tovarov, ktoré nevyhnutne vedú k ich uvedeniu na trh v Spoločenstve.

(¹) Ú. v. EÚ C 304, 13.12.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 20. októbra 2005

vo veci C-468/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný VAT and Duties Tribunal, Londýn): **Overland Footwear Ltd proti Commissioners of Customs & Excise** (¹)

(Spoločný colný sadzobník — Dovozné clo — Deklarovaná colná hodnota zahŕňajúca nákupnú províziu — Uplatnenie dovozného cla na celú deklarovanú sumu — Kontrola colného vyhlásenia — Podmienky — Vrátenie dovozného cla zaplateného za nákupnú províziu)

(2005/C 315/07)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-468/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím VAT and Duties Tribunal, London (Spojené kráľovstvo) z 29. septembra 2003 a doručení Súdneho dvoru 6. novembra 2003, ktorý súvisí s konaním: Overland Footwear Ltd proti Commissioners of Customs & Excise, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J. Makarczyk, C. Gulmann (spravodajca), R. Schintgen a J. Klučka, generálny advokát: M. Poirares Maduro, tajomník: K. Sztranc, referentka, vyhlásil 20. októbra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Články 29, 32 a 33 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, treba vykladať v tom zmysle, že nákupná provízia, ktorá je zahrnutá do deklarovanej colnej hodnoty a nie je v dovoznom colnom vyhlásení odlišená od kúpnej ceny tovarov, sa považuje za súčasť prevodnej hodnoty v zmysle článku 29 tohto kódexu a ako taká podlieha clu.

2) Články 78 a 236 nariadenia č. 2913/92 treba vykladať v tom zmysle, že:

— po prepustení dovezených tovarov colné orgány, ktoré obdržia žiadosť deklaranta týkajúcu sa opravy jeho colného vyhlásenia ohľadom daných tovarov, sú s výhradou súdneho preskúmania povinné buď zamietnuť žiadosť odôvodneným rozhodnutím alebo vykonať požadovanú opravu,

— keď zistia po vykonaní opravy, že deklarovaná colná hodnota omylom zahŕňala nákupnú províziu, sú povinné uskutočniť nápravu a vrátiť dovozné clo uplatnené na túto províziu.

(¹) Ú. v. EÚ C 7, 10.1.2004.